

skat, er forhindret i det inden for de regler, der gælder for skattestoppet, også efter 2007.

Det er igen fuldstændig uforståeligt for os, at man finder det nødvendigt at fjernstyre, centralstyre, centralisere beslutningerne over for vore folkevalgte ude i kommunerne i den stil og den grad. Jeg kan ikke forstå, at de partier, som indenrigsministeren har indgået en aftale med, mener, at det er en ordentlig måde at behandle vore folkevalgte ude i kommunerne på.

Tilsvarende har vi fået oplyst, at de, der tvinges til at nedsætte skatten i 2007, ikke har den almindelige mulighed, som finansministeren i hvert fald tidligere har givet tilsagn om, og som var, at de, der satte skatten ned et år, havde mulighed for at vende tilbage. Vi har endda fået noget, der er mere end en antydning af et løftebrud fra indenrigsministerens side, hvad angår det løfte, som finansministeren tidligere har givet kommunerne, om, at hvis de nedsatte skatten et år, så ville de ikke blive fanget i ikke at kunne vende tilbage til den skatteudskrivning senere.

Kl. 16.05

Der siger indenrigsministeren nu i sin besvarelse, at det er han ikke sikker på at han vil leve op til, og det er, må man vel sige, et direkte løftebrud fra regeringens side, der her lægges op til, hvis ikke man kommer på bedre tanker. Hvis indenrigsministeren ikke helt kan huske, hvor han har svaret på den måde, så er det svaret på spørgsmål 14, hvis han vil læse efter, inden han om et øjeblik, går jeg ud fra, vil svare på de ting, jeg rejser her.

Så er det jo også sådan, at slutresultatet af de fastsatte procenter og promiller, som partierne bag den her reform nu dikterer kommunerne for 2007, bliver, at man samlet set fjerner mindst 100 mio. kr. i skatteprovenu og indtægter fra kommunerne. Når jeg siger mindst, er det jo, fordi det er under forudsætning af, at alle udskriver maksimalt det, de overhovedet må. Hvis der er nogen, der ikke forhøjer skatten så meget, som man får adgang til fra 2007, ja, så bliver det provenu, man mister i kommunerne, endnu større.

Der har vi spurgt ministeren, om de kommuner, som er forholdsvis få, men som rammes hårdest af den her reform og mister over 1 skatteprocent i provenu ved omfordelingen, dog ikke kunne få lov til så at anvende det overskud, om jeg så må sige, på skatten, der er på de 100 mio. kr., til i det mindste at kunne få lov til at nøjes med at forhøje skatten med de 0,8 pct. og så kun spare de 0,2. Det har indenrigs- og sundhedsministeren slet ikke svaret på, men jeg for-

står det indirekte svar sådan, at det vil han ikke tillade.

Derfor synes jeg, at der er en række spørgsmål, vi har stillet, hvor vi har fået meget mangelfulde besvarelser, og der, hvor vi har fået præcise besvarelser, sidder vi på en række områder tilbage med en dyb undren over, hvorfor det tilsyneladende er et selvstændigt formål at skabe den størst mulige centraldirigering af vore folkevalgte ude i kommunerne. Selv når man tager regeringens egne forudsætninger vedrørende økonomi og skattestop, efterlades der ikke det råderum, som der trods alt kunne gives mulighed for i det lokale demokrati.

Derfor må jeg sige, at jeg er dybt skuffet over, at indenrigsministeren har valgt den mest centralistiske metode overhovedet, og jeg skal heller ikke skjule min skuffelse over, at de partier, som indenrigsministeren har indgået aftaler med, tilsyneladende heller ikke har ment, at det lokale demokrati har en værdi, som det er værd at hæge om.

Vi synes fra Socialdemokratiets side, at det selvfølgelig er vigtigt, at vi har sammenhæng i den samlede økonomi, og derfor er der også nødt til at være nogle rammer for den kommunale økonomi, men vi mener også, at det er meget, meget afgørende, at man overlader nogle frihedsgrader til vore folkevalgte ude i kommunerne. Vores udgangspunkt er, at de folkevalgte i kommunerne ikke er meget dummere end os, der vælges til Folketinget, måske indimellem tværtimod.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg så ikke tage fat i den sidste replik og sige, at det glæder mig overordentlig meget, at hr. Ole Stavad og jeg ser fuldstændig ens på de kompetencer, som landets folkevalgte på det lokale niveau har, og jeg kan klart afvise, at det skulle være noget selvstændigt formål at lave centralisme eller centralstyring.

Tværtimod er det et selvstændigt formål hurtigst muligt at få indfaset kommunalreformen og så at sige skabe en sikker grund under en tilbagevenden til normale tilstande, hvor den enkelte kommune jo i forbindelse med sin budgetlægning selv må afstemme sine indtægter og udgifter, så længe den enkelte kommune yder sit solidariske bidrag til en efterlevelse af de aftaler, som kommunerne under et har indgået med regeringen, aftaler, der selvklart, så længe denne regering sidder, hviler på forudsætningen